Súd:	Okresný súd Trenčín
Spisová značka:	83C/48/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu:	3124207356
Dátum vydania rozhodnutia:	26. 02. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. Libor Kysucký
ECLI:	ECLI:SK:OSTN:2025:3124207356.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudca Mgr. Libor Kysucký v spore žalobcu Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR so sídlom Račianska ul. 71, 813 11 Bratislava, IČO 00 166 073 proti žalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX C. XXX o zaplatenie 2 550 € s príslušenstvom takto

r o z h o d o l :

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.200 € do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobu vo zvyšku z a m i e t a .

Žalobcovi súd náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 2 550 € a trov konania. Žalobca tvrdil, že rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp.zn. 1T/91/2017 bol žalovaný uznaný za vinného zo spáchania zločinu sexuálneho zneužívania, ktorého obeťou sa stala D. A., nar. X.X.XXXX, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, výkon ktorého súd podmienečne odložil; že podľa zákona č. 274/2017 Z.z. sa obeť domáhala poskytnutia finančného odškodnenia za nemajetkovú ujmu, ktorú utrpela dňa 6.8.2016 v katastri obce E. C. v dôsledku násilného trestného činu žalovaného; že rozhodnutím č. 11452/2023/143 ministerstvo priznalo obeti odškodnenie 4 050 €, ktorá suma bola dňa 15.6.2023 obeti aj uhradená; že ministerstvo ako správca pohľadávky štátu vyzvalo žalovaného listom zo dňa 14.7.2023 na úhradu náhradu škody a že zo strany žalovaného došlo doposiaľ k uspokojeniu pohľadávky len v časti, a to do výšky 1 500 € (č.l. 1).

2. Žalobca ako dôkaz predložil rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 1T/91/2017-509, žiadosť o odškodnenie, rozhodnutie o odškodnení, výzvu, detail platby a výpisy z účtu.

3. Žalobca ako prostriedky procesného útoku použil skutkové tvrdenia uvedené v odseku 1 a návrhy na vykonanie dôkazov uvedené v odseku 2.

4. Žalovaný v podanom odpore uviedol, že istinu 4 050 € spláca pravidelne mesačne od 21.8.2024 po 150 € mesačne, že ku dňu 4.11.2024 má zaplatené 2 250 € a že mu zostáva uhradiť 1 800 € (č.l. 41).

5. Žalovaný ako dôkaz predložil „Detaily pohybov“.

6. Súd považuje za preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 1T/91/2017-509 zo dňa 28.2.2022 bol žalovaný uznaný za vinného, že dňa 6.8.2016 v bližšie nezistenom čase po 18:00 hod., v osobnom motorovom vozidle zn. Volkswagen Passat, EČ F. XXX G. modrej farby začal počas jazdy z obce H. I. – J. B. do E. C. pravou rukou chytať za prsia a medzi nohami poškodenú

D. A., na čo mu povedala, aby okamžite prestal, po zaparkovaní vozidla na bližšie nezistenom mieste v k.ú. obce E. C. jej rozopol rifle, ktoré jej stiahol spolu s nohavičkami, čomu sa bránila tým, že mu odťahovala ruku, následne jej vnikol do pošvy prstami, pričom poškodená D. A. sa vzhľadom na jeho telesné a fyzické dispozície bála aktívnejšieho odporu, len mu vyťahovala ruku z pošvy von a hovorila, aby prestal, čo však neurobil a ďalej jej prstami zachádzal do pošvy, čo trvalo asi 10 minút, čím spôsobil poškodenej D. A. na krku pod ľavou dolnou čeľusťou suffúziu na ploche 1,5 cm x 1,5 cm, v laterálnom hornom kvadrante prsníka petechie o ploche cca 2,5 cm x 1,5 cm a prerušenie panenskej blany, teda násilím donútil iného k iným sexuálnym praktikám, čím spáchal zločin sexuálneho násilia podľa § 200 ods. 1 Trestného zákona, za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 3 roky, ktorý mu bol podmienečne odložený na skúšobnú dobu 4 roky s probačným dohľadom (č.l. 17).
Súd považuje za preukázané, že D. A. dňa 16.11.2022 požiadala Ministerstvo spravodlivosti SR o odškodnenie obete násilného trestného činu s tým, že odškodnenie odvodzovala z rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 1T/91/2017-509 zo dňa 28.2.2022 (č.l. 28).
Súd považuje za preukázané aj to, že Ministerstvo spravodlivosti SR rozhodnutím č. 11452/2023/143 z 12.5.2023 priznalo D. A. odškodnenie v sume 4 050 € (č.l. 15).
Súd považuje za preukázané aj to, že Ministerstvo spravodlivosti SR dňa 15.6.2023 vyplatilo D. A. sumu 4 050 € (č.l. 4).

Súd považuje za preukázané aj to, že Ministerstvo spravodlivosti SR dňa 14.7.2023 vyzvalo žalovaného v súvislosti s jeho právoplatným odsúdením rozsudkom Okresného súdu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 1T/91/2017-509 zo dňa 28.2.2022 za trestný čin voči D. A. na náhradu nemajetkovej ujmy 4 050 € (č.l. 26). Z doručenky k tejto výzve vyplýva, že výzva bola žalovanému doručená dňa 15.8.2023 (č.l. 27).
Súd považuje za preukázané aj to, že žalovaný uhradil žalobcovi 150 € dňa 21.8.2023, 150 € dňa 18.9.2023, 150 € dňa 16.10.2023, 150 € dňa 16.11.2023, 150 € dňa 18.12.2023, 150 € dňa 16.1.2024, 150 € dňa 16.2.2024, 150 € dňa 15.3.2024, 150 € dňa 16.4.2024 a 150 € dňa 16.5.2024 €, t.j. spolu 1500 € (č.l. 5 – 14).
Súd považuje za preukázané aj to, že žalovaný uhradil žalobcovi 150 € dňa 14.6.2024, 150 € dňa 15.7.2024, 150 € dňa 15.8.2024, 150 € dňa 16.9.2024 a 150 € dňa 15.10.2024, t.j. spolu 750 € (č.l. 42 - 46).
Súd považuje za preukázané aj to, že žalovaný uhradil žalobcovi 150 € dňa 18.11.2024 (č.l. 42 - 46).
Súd považuje za preukázané aj to, že žalovaný uhradil žalobcovi 150 € dňa 16.12.2024, 150 € dňa 16.1.2025 a 150 € dňa 17.2.2025, t.j. spolu 450 € (č.l. 60 - 62).

7. Súd vykonal dôkazy uvedené v odseku 2 a 5 z týchto dôkazov aj vychádzal. Súd listinným dôkazom uveril, pretože v konaní nebola spochybnená ich pravdivosť a pravosť.

8. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy. Podľa § 13 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.
Podľa § 12 ods. 3 zákona č. 274/2017 Z.z. o obetiach trestných činov pri trestnom čine obchodovania s ľuďmi, trestnom čine znásilnenia, trestnom čine sexuálneho násilia, trestnom čine sexuálneho zneužívania, trestnom čine týrania blízkej osoby a zverenej osoby alebo trestnom čine nedobrovoľného zmiznutia má obeť násilného trestného činu nárok aj na vyplatenie odškodnenia za spôsobenú nemajetkovú ujmu vo výške desaťnásobku sumy mesačnej minimálnej mzdy platnej na obdobie kalendárneho roka, v ktorom došlo k spáchaniu trestného činu.
Podľa § 21 ods. 1 zákona č. 274/2017 Z.z. o obetiach trestných činov poskytnutím odškodnenia obeti násilného trestného činu podľa tohto zákona prechádza nárok obete násilného trestného činu na náhradu škody alebo nemajetkovej ujmy voči páchateľovi na štát, a to v rozsahu poskytnutého odškodnenia.

9. Z § 11 Občianskeho zákonníka vyplýva, že každá fyzická osoba má právo na ochranu osobnosti, pričom tento pojem v sebe zahŕňa aj právo na ochranu integrity – a to nielen telesnej, ale aj duševnej.

Pod „telesnou integritou“ treba pritom rozumieť právo osoby, aby bola chránená pred násilným napadnutím; pod „duševnou integritou“ zasa treba rozumieť právo osoby na ochranu pred urážaním, obťažovaním, prenasledovaním, zastrašovaním a pod.
Z § 13 Občianskeho zákonníka ďalej vyplýva, že ak niekto zvlášť intenzívne zasiahol či už do telesnej alebo duševnej integrity inej osoby, táto osoba má dokonca právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

10. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalovaný dňa 6.8.2016 opakovane zasúval svoje prsty do pošvy D. A. – a to napriek jej nesúhlasu (ktorý nesúhlas bol vyjadrený jednak tým, že poškodená žalovanému povedala, aby okamžite prestal, a jednak odťahovaním jeho ruky).

11. Pokiaľ ide o koitálny pohlavný styk muža a ženy, existuje celospoločenská zhoda na tom, že takýto styk možno realizovať iba v prípade, ak so stykom súhlasí aj dotknutá žena. Prípadné tehotenstvo, ku ktorému (a to aj v dobe jednoducho dostupnej antikoncepcie) môže takýto styk viesť, by totiž malo omnoho závažnejší dopad na ďalší život dotknutej ženy (v tejto súvislosti sa žiada napríklad uviesť aj to, že v minulosti nebolo výnimočné, že ženy pri pôrodoch zomierali, pričom toto riziko nie je nulové ani v súčasnosti) než na ďalší život dotknutého muža; nemožno pritom opomenúť ani riziko prenosu rôznych ochorení a možný fyzický diskomfort pri styku.
Než horeuvedené takpovediac praktické hľadiská, sú však v tejto súvislosti dôležitejšie takpovediac psychické hľadiská – a to napr. nutnosť vnútorne sa vysporiadať s morálnymi a emocionálnymi aspektami nielen sexuálneho života ako takého, ale v prípade nekonsenzuálneho styku aj s emocionálnymi a morálnymi dopadmi tohto konkrétneho útoku.

12. Keďže žena má prirodzené právo rozhodnúť sa, či bude alebo nebude mať sexuálny styk s konkrétnym mužom, už len samotné vykonanie styku bez súhlasu dotknutej ženy predstavuje zvlášť intenzívny zásah do integrity inej osoby.
Horeuvedené pritom platí aj pre nekoitálny styk – hoci takýto styk nie je rizikový z hľadiska tehotenstva, predsa len aj pri takomto styku môže dôjsť k prenosu rôznych ochorení, k fyzickému diskomfortu a nutnosti vnútorne sa vysporiadať s morálnymi a emocionálnymi aspektami; naviac vopred plánované (iba) nekoitálne aktivity môžu ľahko prerásť aj do vopred neplánovaného koitálneho styku.

13. Pretože žalovaný mal s D. A. bez jej súhlasu nekoitálny styk a pretože už len samotné vykonanie takéhoto styku predstavuje zvlášť intenzívny zásah do integrity poškodenej, súd dospel k záveru, že v súdenej veci by bolo zadosťučinenie v podobe iba ospravedlnenia nedostatočné, a že teda poškodená má právo aj na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.
Pokiaľ ide o minimálnu výšku tejto náhrady, jej výšku 4 050 € stanovil zákonodarca - a to v § 12 ods. 3 zákona č. 274/2017 Z.z.

14. Pretože však horeuvedené odškodnenie už bolo D. A. poskytnuté - a to štátom, nárok D. A. prešiel na štát a žalovaný bol povinný sumu 4 050 € zaplatiť štátu. Pretože však žalovaný štátu zatiaľ (t.j. ku dňu vyhlásenia tohto rozsudku) zaplatil iba 2 850 €, súd ho zaviazal na doplatenie sumy 1 200 €; vo zvyšku súd žalobu zamietol.

15. Pokiaľ žalovaný argumentoval tým, že veď on predsa sumu 4 050 € spláca mesačnými splátkami, táto skutočnosť nebráni vyneseniu tohto rozsudku. Právnou povinnosťou žalovaného totiž bolo, aby celú sumu 4 050 € zaplatil najneskôr už v septembri 2023, čo však žalovaný neučinil a žalobca sa tak oprávnene mohol obrátiť na súd.

16. Žalobca mal v konaní úspech a mal by teda nárok na náhradu trov konania. Pretože však žalobcovi žiadne trovy nevznikli, súd mu ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Trenčín v dvoch vyhotoveniach (§ 355 ods. 1 C.s.p.).

V odvolaní treba uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisovú značku konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcej vete, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.